

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 414

гр. Сливен, 31.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

като разглежда докладваното от Мартин Д. Данчев Частно наказателно дело № 20222200200527 по описа за 2022 година

Производството е по чл.111 ал.3 от НПК т.е. за проверка на законосъобразността на отказ на прокурора за връщане на веществени доказателства.

Образувано е по жалба от А. Т. К. от гр.Сливен, чрез пълномощника му адв. А. А. от АК – Стара Загора, против постановление на Окръжна прокуратура - Сливен от 10.10.2022г. по досъдебно производство № 1 „БОП“/22г. по описа на ТС БОП – Сливен, Ямбол /вх.№ СП-2163/21г. и пор.№ 268/21г. на Окръжна прокуратура - Сливен/, с което не е уважена молбата на А. Т. К. за връщане на веществени доказателства – сумата от 60 000 евро.

В жалбата, която е допустима, тъй като произхожда от лице претендиращо да е собственик на посочените вещи и е депозирана в установения от закона срок /последното се приема доколкото в НПК не е предвиден срок за обжалване на постановлението на прокурора/, се изразява несъгласие с атакуваното постановление, с което не е уважена молбата за връщане на въпросните вещи, като се твърди, че същото е неправилно, немотивирано и постановено при превратно тълкуване на събраните доказателства. Заявява се, че в хода на разследването са приобщени като веществени доказателства купюри на стойност 60 000 евро, намерени при извършеното на 19.05.2022г. претърсване и изземване в обменното бюро на В.М. Коментира се предходното постановление на наблюдаващия прокурор за отказ да бъдат върнати въпросните веществени доказателства и в частност твърдението в него, че липсват безспорни доказателства претендираната сума да принадлежи на молителя и че предстои извършването на допълнителни следствени действия за изясняването на това и други обстоятелства. В тази връзка се отправя упрек към прокуратурата, че тези действия още не са били извършени и че вероятно разкриването на обективната истина ще отнеме по-дълъг период от време. Изразява се несъгласие с преценката на прокурора по отношение на представеното от молителя копие от разписка и по отношение на заявеното от подсъдимия М. относно произхода на процесната парична сума. В жалбата се заявява, че не е ясно по какъв начин разследващите органи възнамеряват да установят произхода на паричната сума, но същевременно се сочи, че това обективно е възможно по номерата на купюрите. Навеждат се и доводи за влошено здравословно

състояние на молителя и за необходимостта от значителни парични средства с оглед провеждане на лечение в чужбина. Настоява се за отмяна на постановлението на Окръжна прокуратура - Сливен и да бъде постановено връщане на собствените на жалбоподателя 60 000 евро.

Сливенският окръжен съд, след като се запозна с доказателствата съдържащи се в материалите по приложеното досъдебно производство, като провери правилността на атакувания прокурорски акт и като прецени и обсъди изтъкнатите доводи и съображения в жалбата, намира същата неоснователна.

В обстоятелствената част на атакуваното постановление прокурорът аргументирано и в достатъчна степен убедително е обосновал необходимостта паричната сума в размер на 60 000 евро да не бъде върната на лицето А. Т. К..

В този смисъл постановлението на прокурора от 10.10.2022г. се явява правилно и законосъобразно и не страда от пороците, които му се приписват в жалбата.

От материалите съдържащите се в приложеното досъдебно производство е видно, че същото е образувано с постановление на прокурор от Окръжна прокуратура – Сливен от 23.12.2021г., затова, че от неустановена дата до настоящия момент на територията на гр.Сливен са били извършени финансови операции и сделки със средства и имущество, за което се е знаело или предполагало, че са придобити чрез тежки умишлени престъпления – престъпление по чл.253 ал.4 вр.ал.1 от НК.

В хода на разследването, на 19.05.2022г. за времето от 10.16 часа до 19.00 часа в условията на неотложност било извършено претърсване в обменно бюро, находящо се в гр.Сливен, ***** стопанисвано от „Евро – 4“ ЕООД – Сливен, като при това претърсване били иззети множество вещи, документи и пари в различни валути вкл. и сумата от 65 200 евро в различни купюри, намерени на различни места в обменното бюро.

За извършеното процесуално-следствено действие бил съставен протокол, който бил представен своевременно т.е. в 24-часовия срок по чл.161 ал.2 от НПК и с определение № 183/20.05.2022г. по чнд № 255/2022г. на СлОС е бил одобрен. Видно от този протокол върху бюро, на който имало компютър и монитор са били намерени 124 бр. банкноти с номинал от по 100 евро, 16 бр. банкноти с номинал от по 200 евро и 27 бр. банкноти с номинал от по 500 евро или общо на стойност 29 100 евро; в метална каса са били намерени 12 бр. банкноти с номинал от по 50 евро или общо на стойност 600 евро и в кашон за копирна хартия са били намерени 1 бр. пачка съдържаща 100 бр. банкноти с номинал от по 5 евро, 3 бр. пачки всяка от които съдържаща по 100 бр. банкноти с номинал от по 50 евро и 1 бр. пачка съдържаща 100 бр. банкноти с номинал от по 200 евро или общо на стойност 35 500 евро. В протокола за претърсване и изземване В.М. който е присъствал при претърсването, е записал собственоръчно, че част от иззетите вещи и ценности са лична собственост на него и семейството му и се съхраняват в обменното бюро поради наличието на каса. По отношение на останалите вещи е заявил, че предвид обема ще даде обяснения за всяко едно от тях на по-късен етап.

С постановление на разследващия орган от 20.05.2022г. В.Х.М. е привлечен в качеството на обвиняем, затова че на 19.05.2022г. в гр.Сливен държал имущество /парични средства в различни валути на обща стойност около 600 000 лв., злато с приблизително тегло около 3 кг. И неустановено към момента количество скъпоценни камъни/, за което е знаел, че е придобито чрез тежки умишлени престъпления – по чл.212а от НК, извършено в периода 2017г. – 2022г. в Кралство Великобритания, по чл.242 ал.1 б.„д“ от НК, извършено на 23.09.2021г. на ГКПП – Капитан А.о, обл.Хасково и по чл.242 ал.1 б.„а“ и „е“ от НК, извършено на 18.05.2022г. на ГКПП – Капитан А.о, обл.Хасково. Разпитан в това качество М. е отказал да дава обяснения. Впоследствие, обв. М. е изявил желание и е депозирал обяснения, в които е заявил, че сумата от 60 000 евро принадлежи на А. К. от Сливен и му е оставена на съхранение с уговорката да бъде върната при поискване.

Съдът напълно споделя аргументите в атакуваното постановление, че представените от молителя и наличните по делото доказателства не са достатъчни за да се направи извод, че иззетата парична сума е собственост на А. К.; както и че и към момента продължават да се извършват процесуално-следствени действия вкл. и за изясняването на обстоятелствата относими към преценката за произхода и собствеността на всички намерени при извършеното претърсване и изземване вещи.

Претенцията на жалбоподателя за връщане на сумата от 60 000 евро действително е недоказана, тъй като представените копия от разписка и банково извлечение не могат да се приемат за достоверно доказателство, че именно иззетата сума е собственост на молителя.

Банковото извлечение действително удостоверява, че на 13.10.2014г. т.е. преди повече от 8 години А. Т. К. е закупил валута, макар да не става ясно каква валута е закупил респ. на каква стойност. От извлечението става ясно, че във всички случаи сумата от 84 981,42 лв. не е равностойна на 60 000 евро. Същевременно, от представената разписка по никакъв начин не може да се направи извод, че на 01.02.2022г. К. е дал на М. сумата от 60 000 евро, най-малкото поради това, че на този документ липсва достоверна дата. Последното означава, че няма как да се изключи възможността „разписката“ да е съставена в по-късен момент и да се използва именно с цел част от намерените и иззети от обменното бюро парични средства да бъдат върнати.

Действително по делото вече са налице и обяснения от страна на обв. М., в които той твърди, че сумата от 60 000 евро му е била предоставена от молителя К., но предстои тези твърдения да бъдат проверени чрез съответните процесуално-следствени действия и в тази връзка дори в самата жалба се заявява, че това е обективно възможно.

Споделими са и съображенията на прокурора, че действително от обменното бюро, извън касовата наличност, е иззета сумата от около 65200 евро, но към момента липсват безспорни доказателства, че тази сума принадлежи на молителя. Доколкото част от посочената сума е намерена върху бюро, друга част - в каса / при това само 600 евро/, а трета част - в кашон за копирна хартия, това наистина поставя под съмнение твърдяното от молителя, че сумата била оставена за съхранение, тъй като обменното бюро било осигурено откъм кражби.

Към изложените доводи в атакуваното постановление следва да се добави и това, че тъй като се касае за родово определени и заместими вещи – пари, с оглед на наличните по делото към този момент доказателства не би могло по никакъв начин да се обоснове извод, че намерените в обменното бюро пари и в частност тези, които са в евро са именно тези, които жалбоподателят К. евентуално /т.е. дори хипотетично да се приеме, че това се е случило/ е дал на М. за съхранение.

С оглед на така направената констатация, че липсват достатъчно доказателства претендираната парична сума да е собственост на жалбоподателя К. е безпредметно да се обсъждат аргументите относно необходимостта тази сума да му бъде върната вкл. и с оглед провеждането на лечение в чужбина, за което с тази жалба вече са представени доказателства. От тези доказателства наистина се установява, че А. К. страда от сериозно заболяване, които предполага евентуално провеждане на лечение и в чужбина, но същите не следва да се вземат предвид при преценката за основателност на искането му за връщане на сумата от 60 000 евро, доколкото не е категорично доказано, че тези парични средства принадлежат именно на него.

Основателни са аргументите в атакуваното постановление, че към настоящия момент намерените и иззети от обменното бюро парични средства са предмет на престъплението, за което М. е привлечен в качеството на обвиняем и с оглед на това тази средства подлежат на отнемане при една евентуална осъдителна присъда.

Тъй като при проверката на постановлението за отказ да бъдат върнати веществени доказателства не се установиха основания за неговата отмяна или изменение, същото следва да бъде потвърдено.

Ръководен от изложеното и на основание чл.111 ал.3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление на Окръжна прокуратура - Сливен от 10.10.2022г. по досъдебно производство № 1 „БОП“/22г. по описа на ТС БОП – Сливен, Ямбол /вх.№ СП-2163/21г. и пор.№ 268/21г. на Окръжна прокуратура - Сливен/, с което не е уважена молбата на А. Т. К. за връщане на веществени доказателства – сумата от 60 000 евро.

Настоящото определение е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____